

XXI. századi királydráma négy felvonásban

Jesse Armstrong forgatókönyvíró, producer meglepő, mégis ismert témájú történetet hozott tető alá alkotótársaival együtt, sorozat formájában. Az *Utódlás* (*Succession*) című négyévados szériát elkezdve a néző rá kell hogy döbbenjen: hiába keresi, ennek a sztorinak nincs pozitív hőse, legalábbis nagyon minimális mértékben azonosulható karaktert sem talál.

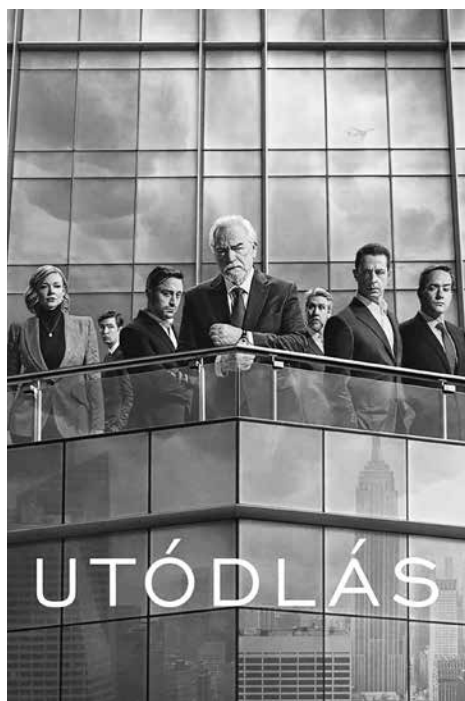
Az HBO az elmúlt három évtizedben számos, kritikusok által kedvelt, mára

már kultikusnak számító sorozatot rakott le az asztalra. A *Maffiózók* (*The Sopranos*), a *Drót* (*The Wire*), a *Füledt utcák* (*The Deuce*) vagy éppen *A hátrahagyottak* (*The Leftovers*) méltán foglalnak helyet a sorozatok rangsorának legelején, és most ehhez a társasághoz csatlakozik az idei nyár elején véget ért *Utódlás* is.

A *Succession* több szempontból is megfoghatatlan és különleges sorozat: talán a legfontosabb az, hogy az alkotók tudták, mikor kell abbahagyni a szériát. Bár lehetett volna folytatni, hiszen rengeteg szálon volt lehetőség továbbvinni a történetet, Armstrong és társai tudták, hogyan üthet nagyot a lezárás.

A másik dolog, amitől egyedülálló a széria, az a főcímmel: imponáló, ahogyan az alkotók szerves szereplővé tették a sorozat részeinek főcímmel, annak ugyancsak egyedi képsoraival. Nicholas Britell amerikai zeneszerző, zongorista másfél perces művében minden ott van, ami az *Utódlást* jelenti.

Az utolsó évad utolsó részeihez közeledve áll össze a kép, miszerint a főcím tökéletesen elmeséli az egész sorozatot, harminckilenc rész belesűrítve másfél percre. Sötét tónusú, kissé félrehangolt koncertzongora, a torzítva felsíró vonósok húrjai húsbavágó tra-

gédiát sejtetnek, amibe egy hip-hop ütem és cseppnyi elektronika keveredik.

A történet középpontjában a Roy család áll (igazán beszédes név), annak feje Logan Roy (Brian Cox), aki a Waystar Royco nevű nemzetközi média- és szórakoztató vállalat alapítója és elnöke. Logan idős kora és egyre rosszabbá váló egészségügyi állapota miatt már a sorozat elején megkezdődik a gyerekei között a vállalat vezetéséért folytatott küzdelem.

A három testvér közül a „legidősebb”, Kendall Roy (Jeremy Strong) hatéves kora óta cipeli vállán apja ígéretét, miszerint ő lesz az utódja. Kendall mindezt a feszültséget droggal és alkohollal próbálja feloldani, inkább kevesebb, mint több sikerrel.

Siobhan „Shiv” Roy (Sarah Snook), a család egyetlen női tagja (apja régen elhagyta gyermekei anyját), akit, mindezt ellensúlyozván, féktelen története és szociopata jellemvonásai megfelelővé tehetnek ugyan egy multinacionális cég vezetőjének, de közben a legfőbb

szövetségeseit haragítja magára. A széria talán legizgalmasabb és legváltozatosabb dialógusai ő és férje, Tom (David Matthew Macfadyen) között történnek.

És a harmadik testvér, Roman Roy (Kieran Culkin), aki a diszfunkcionális család legviccesebb és egyben érzelmileg legsérültebb tagja. Az első három évadban mosolygunk rajta a kínos és gyakran perverzítésba hajló szituációk során, a záró évadban azonban már sokkal nagyobb betekintést kapunk a karakter lelkevilágába. Culkin játéka a záró évad során egészen egyedi magasságokba emelkedik, a törtető, magabiztosnak tűnő, erkölcsi dilemmákkal nem törődő Roman megtörik az utolsó részek során.

Az apán és a három versengő testvéren kívül három karakterről még beszélni kell: a Matthew Macfadyen által megformált Tom Wambsgans az egyik legérdekesebb figurája a filmsorozatnak. Egy szervilis, szolgai módon meghunyászkodó karakter, de nem lehet csupán ezekkel a jel-

zókkel körülírni. Játékának és az írók aprólékos munkájának köszönhetően megtapasztalhatjuk, hogy egy, a ténykedéseit a félelem által meghatározott, komplexebb figurával van dolgunk. Ő a tipikus „utolsókból lesznek az elsők” karakter.

A negyedik testvér Connor Roy (Alan Ruck), aki tudatosan kimarad az utódlásért folytatott harcból, viszont ugyanolyan tudatosan építi politikusi, majd elnökjelölti karrierjét. Az alapjaiban téves politikai ambíciói és a megjátszott szerelmi élete ellenére talán a legboldogabb és leginkább elégedett tagja a Roy családnak.

És ott van még a Nicholas Braun által életre hívott Greg Hirsch is, aki szintén a Roy család tagja, Logan unokaöccse. A többi karakterhez hasonlóan állandóan helyezkedni próbál, ám eseten megoldásai többnyire kínos helyzeteket eredményeznek.

A családfőnek a legváratlanabb pillanatban történő halála, a Waystar Royco cég megvásárlási szándéka egy másik multi által összekovácsolja a testvéreket, s összefogásra sarkallja őket, hogy megmentseék szeretett cégüket. Viszont

a mindvégig őszintétlen összefogásból árulás, csalás, megtörés és tragikus bukás következik.

Az *Utódlás* klasszikus shakespeare-i királydráma modern időbe teleportálva, mindennek felszíne alatt igazi komédia; abszurd és groteszk párbeszédei, a szereplők döntései teszik egyedivé. A sorozatban elegyítve van *A nagy dobás* (*The Big Short*), a *Trónok harca* (*Game Of Thrones*), a *Keresztapa* (*The Grandfather*), *Az ítélet: család* (*Arrested Development*) és *A hivatal* (*The Office*) legjobbjá.

Hiába is bízunk abban, hogy „hőseink” képesek a változásra, hogy túllépve a hibáikon feloldozást nyerhetnek. A legerősebb drámák hőseiért még akkor is képesek vagyunk izgulni, ha tudjuk, mi az elkerülhetetlen vég. Amikor eljön a bukás pillanata, az akkor is katartikus, ha fáj. A Roy család valamennyi tagja borzalmas ember, nem érdemelnének irgalmat. Az egész világ tetején csücsülnek, mindeközben kicsinyesek és nyomorultak, versengésük sokak életét teszi tönkre.

Lencar Péter